

Introit: „**Pamatuj na to, Jákobe, pamatuj, Izraeli, že jsi můj služebník. Já jsem tě utvořil, jsi můj služebník, Izraeli, u mne nebudeš zapomenut. Zaženu tvou nevěru jak mračno a jako oblak tvé hříchy. Navrat' se ke mně, já tě vykoupím.**“ *Plesejte, nebesa, vždyť Hospodin to vykoná, hlaholte, nejhlubší útroby země, ať zvučně plesají hory, les a všechny jeho stromy, neboť Hospodin vykoupí Jákoba a proslaví se v Izraeli. Toto praví Hospodin, tvůj vykupitel, který tě vytvořil v životě matky: „Já jsem Hospodin, já konám všechno: sám nebesa roztahuji, překlenul jsem zemi. Kdo byl se mnou?“ Hospodin ruší znamení žvanilů a z věštců činí pomatence, obrací mudrce nazpět a jejich poznání mate.* (Izajáš 44, 21-25)

Píseň 288

Modlitba

Čtení: Matouš 12, 33-42

Píseň 785

Text kázání: 1. Korintským 1, 18-24 a Římanům 8, 9-16

Milí přátelé, bratři a sestry,

odpradávná lidé hledali různá znamení, když nevěděli, jak se rozhodnout. Jít touto cestou, anebo tou druhou? Dělat tohle anebo tamto? Vztít si tuto ženu, anebo tu druhou? Koupit, anebo prodat? I dnes mnohý člověk hledá znamení, když neví, jak se rozhodnout. Hledat znamení je tedy jakési dovolávání se Nebes s prosbou o radu. Dovolávání se jakéhosi ujištění, aby mé rozhodnutí bylo správné.

Je zde ovšem ale veliký rozdíl v tom ke komu se lidé obrací. Ti, kteří ještě nepoznali pravého Boha v Pánu Ježíši Kristu, dají buď na svůj úsudek, anebo se ptají např. osudu, nebo horoskopů, anebo si nechají věštit. Nelze se jim divit, vždyť pravého Boha ještě nepoznali. Bible ale před těmito praktikami samozřejmě varuje, neboť za nimi stojí ďábel. A on, jak víme, je otec lži. Tedy ten, který je schopen nám špatnou cestu představit jako dobrou. Jeho záměr je však přivést člověka postupně do záhuby. Je potřeba si uvědomit, že mnohé věštby se nikdy nenaplnily! Naopak stále platí Boží slovo. Jak jsme četli v úvodu: **Hospodin ruší znamení žvanilů a z věštců činí pomatence...**

Milí přátelé, a jak to máme my křesťané? Vyhledáváme nějaká znamení? Nebo vnímáme někdy nějaké situace jako znamení od Boha? Že tudy jít nemáme, anebo naopak, „**to je ta cesta, po ní jděte?**“ Jak a podle čeho se ve svém životě rozhoduješ? Nedávno mi jeden křesťan říkal, že když zatloukal několik hřebíků, tak se několikrát bouchl po prstech, až usoudil, že ten den radši už nebude nic dělat. A to se chystal řezat dřevo na cirkulárce. Vnímá, že to je jakýsi divný den. No a pak se mu to prý potvrdilo, protože jeho kamarád na cirkulárce ten den řezal a uřezal si prsty. Bylo to bouchnutí přes prsty nějakým Božím znamením, anebo jenom nešikovností? A jsou na světě jakési zrovna divné dny? Možná si pamatujete, jak před několika lety bylo několik dnů po sobě více železničních neštěstí. Náhoda, divné dny, anebo jen nepozornost a chyba člověka? Anebo že by v tom měl prsty ďábel a černá magie? Myslím, že je potřeba mít otevřené oči a vnímat, co se kolem nás děje, nicméně myslet si, že jsou zrovna nějaké divné dny, protože jsou na slunci erupce, to může být velmi zavádějící a spíše tohle je právě otevírání se magii.

Bratři a sestry, **my křesťané se máme držet především Bible a těch znamení Božích.** Jaká to jsou? Je jich poměrně dost. Připomeňme alespoň některá. Bůh vytvořil nebeská světla, slunce a měsíc na znamení časů, dnů a let. Rozpoznáváme tak dny a roční období. To je myslím jasné, stejně tak duha jako znamení, že Hospodin už nikdy nezatopí celý svět potopou. Pro Židy bylo znamení smlouvy s Bohem obřízka. Znamení krve Beránkovy natřené na veřeje domů pak pomohlo Izraelcům přežít desátou egyptskou ránu. Zázračnými znameními vyvedl Bůh Izraelce s Egypta přes rozpolcené moře. Áronova hůl vykvetla na znamení, že jeho rod má být rodem kněžským. Desatero na kamenných deskách bylo a pro nás je stále znamením Božím. Mojžíšova tvář když zářila, byla jasným znamením, kdo má autoritu od Boha. Bůh řekl dále Izraelcům, aby postavili u Jordánu 12 kamenů jako památník, jako znamení, že na tom místě přešli rozvodněný Jordán suchou nohou. Aby si to připomínaly další generace. Soudce Gedeon žádal Boha o jasné znamení skrze ovčí rouno a pro jistotu hned 2x. Bůh svému lidu skrze různá znamení vždy ukazoval cestu.

Ovšem ta nejdůležitější znamení se pro celý svět pojí se jménem pána Ježíše Krista. Ještě ve Starém zákoně čteme u proroka Izajáše: **Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).** A když pak Ježíš působil na této zemi, tak konal mesiášské znamení a zázraky. A přesto to i tehdy mnohým nestačilo jako důkaz. Židovské podezíravé kněžstvo po Ježíši žádalo další znamení z nebe. Sám Pán Ježíš k tomu ale říkal: „**Toto pokolení je pokolení zlé; žádá si znamení, ale znamení mu nebude dáno, leč znamení Jonášovo.**“ Co to znamená? Pán to vysvětluje hned dále: **Jako byl Jonáš znamením pro Ninivské, tak bude i Syn člověka tomuto pokolení.** Jonáš přišel varovat ninivské, že pokud nebudou činit pokání, pak je Boží hněv pro jejich hříchy zničí. A dovedu si to živě představit, jak jim tam Jonáš říká: „hej, vezměte to fakt vážně, protože já jsem sem k vám jít nechtěl. Utekl jsem na loď, byla bouře, sežrala mne velryba. Ale když jsem prosil Boha, ať mne vrátí život, že za vámi do Ninive zajdu, tak to učinil. **Ještě 40 dní a bude Ninive vyvráceno.**“ Dovedu si představit, bratři a sestry, že právě ta Jonášova zkušenost je přivedla k pokání a tudíž jim následně přinesla omilostnění a život. My potřebujeme vztít zase

vážně Pána Ježíše Krista. A každé jeho slovo! Jestliže On sám říká, že **z každého planého slova budeme skládat účty v den soudu, a jestliže podle svých slov budeme ospravedlněni a podle svých slov odsouzeni**, pak myslím, že je to třeba brát velmi vážně! Zvlášť když víme, že tak jak byl Jonáš v břichu velryby, byl 3 dny Ježíš v srdci země. A tak jak Jonáš přinesl Ninivským záchranu, přinesl nám záchranu Ježíš Kristus díky svému kříži a svému vzkříšení.

A to jsou, milí přátelé, pro nás ta dvě nejzákladnější znamení. **Kristův kříž a jeho vzkříšení**. A v našem protestantském prostředí je obojí vyjádřeno vlastně tím prázdným křížem. **Židé žádají znamení, Řekové moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného**. Co pro nás, bratři a sestry, znamená ukřižovaný Kristus? Pán Ježíš je dokonalou obětí za hříchy celého světa. Sám Bůh se v Pánu Ježíši, v Božím Synu ponížil a přijal z lásky k nám lidem trest smrti na kříži. Kdyby On na kříž dobrovolně nešel, pak bychom byli pro své hříchy navěky ztraceni. A věřme, že kdybychom měli možnost být zachráněni jinak, tak by Ježíš tuto oběť určitě nepodstupoval, protože by jeho oběť byla zbytečná. On ji ale podstoupil, protože byla nutná! Pán Ježíš tebe ani mne nechtěl nechat peklu. A proto umřel na kříži. A věřme, že Bůh nechce nechat chřtánu věčné trýznivé smrti i ty všechny, kteří tomu ještě nevěří. Nicméně právě víra, že Kristus nesl na kříž i všechny mé hříchy a vytrpěl trest místo mne a tebe, je nutná k tomu, abychom byli spaseni. A vážné je to, že není naopak zachráněn ten, kdo této **bláznovské zvěsti o kříži** nevěří, ale ani ten, kdo si o sobě zkresleně myslí, že je dobrý člověk. Ten, kdo si bláhově myslí, že zaručeně půjde do nebe, protože přece tady vykonal mnoho dobrého. Je třeba vzít vážně tuto naléhavou zvěst: **Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je ale mocí Boží**. Po jaké jdeš tedy cestě? K záhubě, anebo ke spáse? Takto naléhavě máme, bratři a sestry, ale zvěstovat evangelium lidem kolem nás. Ne pro zábavu, ale pro to, aby uvěřili a byli spaseni.

Bratři a sestry, v Kristově kříži je tedy jediná moc Boží ke spáse. V historii, ale možná i dnes, to mnozí ovšem pochopili špatně. Jakoby v nějakém zhotoveném kříži byla nějaká třeba uzdravující moc. Stačí se dotknout kříže a budu uzdraven. Víme, že tak to není. Ta moc přichází do našich životů skrze víru v Ukřižovaného. Věříš, že jsou ti odpuštěny všechny hříchy? Jestliže ano, pak můžeš prožívat Boží ospravedlnění a radost. Máš-li ale pochybnosti, pak se trápíš, protože Boží světlo nemohlo vejít do tvého nedověřeného srdce. Máš-li tedy něco, co tě tíží, vyznej to Pánu Ježíši, lituj svého provinění a vírou přijmi, že je ti odpuštěno. To je **moc Kristova kříže**. Nepomůže tedy vlastnit např. třísku z Golgotského kříže a věřit, že nás bude chránit. Rovněž nepomůže ani věřit, že když budu nosit křížek na krku, že mne ochrání. Ovšem pokud chceme nosit křížek, pak by to nemělo být pro štěstí, ale jako znamení na svědectví druhým, že patříme Kristu a v Něk jsmo zachráněni skrze Kristovo ukřižování na Golgotě.

To druhé pro nás důležité znamení je znamení vzkříšení Pána Ježíše. To se projevuje tím, že nám dal svého Ducha. Kristus sice zemřel za celý svět a každý k Němu může přijít a být ospravedlněn. Avšak ten, kdo nezačne v pokání pod křížem Pána Ježíše, ten, kdo neuvěří té bláznivé zvěsti a kdo se jemu neodevzdá, ten nemůže zakoušet Boží ospravedlnění a smíření s Bohem. Takový pak nemá Ducha Kristova a nezakouší tak Kristův život. Duch svatý je totiž ten, který nás ujišťuje o naší záchraně. V Duchu svatém můžeme a potřebujeme zakoušet Boží přítomnost. Už Mojžíš prosí Hospodina: „**Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj! Podle čeho jiného by se poznalo, že jsem u tebe našel milost já i tvůj lid, ne-li podle toho, že s námi půjdeš; tím budeme odlišeni, já i tvůj lid, od každého lidu na tváři země.**“ A tak je pro nás velmi důležité naplňovat se Duchem svatým, a nechat se Jím vést. A samozřejmě, že když se rozhodujeme, tak se máme na modlitbách dotazovat na Boží vůli. Máme Ho prosit, aby nás učinili citlivými na vedení Duchem svatým. A On nám jasně bude ukazovat. Do čeho máme vstoupit, do toho nám bude dávat své světlo a taky pokoj. Duch svatý, ta Boží přítomnost, je pro nás jasným znaméním, jestli jdeme správnou cestou. On nás vždy bude ujišťovat, kudy jít. Abychom ale lépe porozuměli, pak je potřeba vědět, že Duch svatý nikdy nepůjde proti Bohu a tudíž nikdy nepůjde ani proti Božímu slovu a ani ho nebude překrucovat! A Duch svatý nás taky vždycky povede blíž ke Kristu, nikdy od Něho. Protože On chce, abychom spolu s Ním Ježíše Krista svým životem oslavili. A když při tom našem rozhodování, např. jaké zaměstnání nebo školu volit, přeci jen nedokážeme rozpoznat to správné? Pak je třeba se nebát zkusit metodu pokus omyl. Někdy to jinak nezjistíme. A není to chyba vyzkoušet. Chyba by naopak byla zůstat v nejistotě na jednom místě. A chybou by také bylo stále čekat na nějaké znamení. Budeme-li se ale dotazovat Pána, On nám cestu vždy ukáže. Amen modlitba píseň 526

Slovo poslání: Kdo příliš dá na vítr, nebude sít, kdo hledí na mraky, nebude sklízet. (Kazatel 11,4)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen.

Píseň 748